

Sentencja

- 1) Dyrektywę Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającą ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy oraz dyrektywę 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy należy interpretować w ten sposób, że ich zakresem stosowania są objęte przepisy państwa członkowskiego, na mocy których, po pierwsze, część kwoty emerytury zakładowej, jaką pracodawca zobowiązał się w drodze układu wypłacać bezpośrednio swojemu byłemu pracownikowi, powinna być potrącona u źródła przez wspomnianego pracodawcę, i po drugie, uzgodniona umownie indeksacja kwoty tego świadczenia jest bezskuteczna.
- 2) Artykuł 5 lit. c) i art. 7 lit. a) ppkt (iii) dyrektywy 2006/54 należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, na mocy którego osoby uprawnione do emerytury – którą przedsiębiorstwo kontrolowane przez państwo zobowiązało się w drodze układu wypłacać im bezpośrednio i która przekracza określone progi wskazane w tym uregulowaniu – zostają pozbawione, po pierwsze, kwoty potrącanej z części tej emerytury przekraczającej jeden z tych progów, i po drugie, możliwości skorzystania z umownie uzgodnionej indeksacji wspomnianej emerytury, nawet wówczas gdy odsetek byłych pracowników, na których kwotę emerytury zakładowej wywarło wpływ wspomniane uregulowanie, jest znacznie wyższy w wypadku pracowników płci męskiej objętych jego zakresem stosowania niż w wypadku pracowników płci żeńskiej nim objętych, pod warunkiem że takie skutki są uzasadnione obiektywnymi czynnikami niezwiązanymi z jakąkolwiek dyskryminacją ze względu na płeć, co powinien ustalić sąd odsyłający.
- 3) Artykuł 2 ust. 1 i art. 2 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2000/78 należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, na mocy którego osoby uprawnione do emerytury – którą przedsiębiorstwo kontrolowane przez państwo zobowiązało się w drodze układu wypłacać im bezpośrednio i która przekracza określone progi wskazane w tym uregulowaniu – zostają pozbawione, po pierwsze, kwoty potrącanej z części tej emerytury przekraczającej jeden z tych progów, i po drugie, możliwości skorzystania z umownie uzgodnionej indeksacji wspomnianej emerytury, z tego tylko powodu, że wspomniane uregulowanie dotyczy jedynie osób uprawnionych, które przekroczyły określony wiek.
- 4) Artykuły 16, 17, 20 i 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, na mocy którego osoby uprawnione do emerytury – którą przedsiębiorstwo kontrolowane przez państwo zobowiązało się w drodze układu wypłacać im bezpośrednio i która przekracza określone progi wskazane w tym uregulowaniu – zostają pozbawione, po pierwsze, kwoty potrącanej z części tej emerytury przekraczającej jeden z tych progów, i po drugie, możliwości skorzystania z umownie uzgodnionej indeksacji wspomnianej emerytury.
- 5) Artykuł 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie powstrzymaniu się przez państwo członkowskie od określenia w swoim porządku prawnym odrębnego środka prawnego mającego zasadniczo na celu zbadanie zgodności z prawem Unii przepisów krajowych realizujących to prawo, pod warunkiem że istnieje możliwość przeprowadzenia takiego badania w trybie incydentalnym.

(¹) Dz.U. C 187 z 3.6.2019.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 30 września 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour du travail de Liège – Belgia) – B. / Centre public d'action sociale de Liège

(Sprawa C-233/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości – Dyrektywa 2008/115/WE – Powrót nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich – Obywatel państwa trzeciego cierpiący na ciężką chorobę – Decyzja nakazująca powrót – Środek odwoławczy w postępowaniu sądowym – Skutek zawieszający z mocy prawa – Przesłanki – Przyznanie pomocy społecznej – Artykuły 19 i 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej]

(2020/C 399/17)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour du travail de Liège

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: B.

Druga strona postępowania: Centre public d'action sociale de Liège

Sentencja

Artykuły 5 i 13 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich w związku z art. 19 ust. 2 i art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że sąd krajowy rozpoznający sprawę z zakresu pomocy społecznej, której wynik jest powiązany z ewentualnym zawieszeniem skutków decyzji nakazującej powrót wydanej wobec obywatela państwa trzeciego cierpiącego na ciężką chorobę, powinien uznać, że środek odwoławczy mający na celu stwierdzenie nieważności i zawieszenie tej decyzji pociąga za sobą zawieszenie wykonania owej decyzji z mocy prawa, mimo że zawieszenie to nie wynika z zastosowania uregulowań krajowych, jeżeli:

- ten środek odwoławczy zawiera argumentację – która nie wydaje się oczywiście bezzasadna – zmierzającą do wykazania, że wykonanie tej decyzji naraziłoby obywatela państwa trzeciego cierpiącego na ciężką chorobę na poważne ryzyko istotnego i nieodwracalnego pogorszenia stanu zdrowia; oraz
- uregulowania te nie przewidują żadnego innego środka odwoławczego, który podlegałby precyzyjnym, jasnym i przewidywalnym przepisom, pociągającym za sobą zawieszenie wykonania takiej decyzji z mocy prawa.

(¹) Dz.U. C 164 z 13.5.2019.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 1 października 2020 r. – Bena Properties Co. SA / Rada Unii Europejskiej

(Sprawa C-260/19 P) (¹)

[Odwołanie – Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające podjęte wobec Syryjskiej Republiki Arabskiej – Środki zastosowane wobec wiodących przedsiębiorców działających w Syrii – Wykaz osób, w odniesieniu do których ma zastosowanie zamrożenie środków finansowych i zasobów gospodarczych – Umieszczenie nazwiska wnoszącej odwołanie w wykazie – Skarga o stwierdzenie nieważności]

(2020/C 399/18)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Bena Properties Co. SA (przedstawiciel: adwokat E. Ruchat)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: V. Piessevaux i S. Kyriakopoulou, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Bena Properties Co. SA zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 187 z 3.6.2019.